

Az ördög soha nem volt olyan csinos, mint most

2020 március 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A szívre nevelni kell, az agyra okítani, e kett? együtt a tanítás, mondja Eperjes Károly.
A napokban filmes életm?díjjal jutalmazott színm?vésszel régi és új filmekr?l, a kulturális szféra megosztottságáról, a fiatalok lelki hiányairól és Szabó István ügynökmúltjáról beszélgettünk.

?ry Krisztina interjúja a Mandiner hetilapban.

Mit szólt az életm?díjhoz?
Amikor értesültem róla, egy ideig nem tudtam megszólalni, kés?bb is csak annyit mondtam: Ennyire megöregedtem…? Rögtön az jutott eszembe, ki mindenki kaphatta volna még meg, aki nem vehette át. Kozák Andris, Páger Antal, Sinkovits Imre, Darvas Iván, Latinovits, és akkor még csak a férfiakat soroltam. Ráadásul megtudtam, kikkel együtt kapom meg a díjat, így még jobban értékelem.

Papnak szánták, focistának készült, kés?bb Montágh Imre sugallatára jelentkezett a f?iskolára. Igaz, els?re rossz helyre.
Els?sorban olimpiai bajnok akartam lenni, Balczó volt a példaképem, a fociban meg persze Albert Flórián. Fehérváron futballoztam, de egy sérülés miatt három hónapra abba kellett hagynom a sportot, amikor megláttam egy amat?r színjátszói tanfolyam kiírását, és jelentkeztem. A mili? annyira megfogott, hogy ott ragadtam. Azonnal vettem pipát, nehogy kilógjak a körb?l, másfél évig pipáztam, a zsebem tele volt kulturális újságokkal, hogy lássák: én már m?vész vagyok ám. Beiratkoztam az amat?r rendez?ire. A vizsga minden nyáron Zalában volt, ott találkoztam többek között Montágh Imrével. Azt mondta nekem: Szamócám, nagyon jó voltál, jelentkezz a f?iskolára! Meg se fordult a fejemben, hogy a színm?vészetire gondolt, mivel logopédus volt. Beadtam a jelentkezésemet a gyógypedagógiára, de hála istennek, nem vettek fel. Következ? nyáron megint találkoztunk a vizsgán, kérdezte: Szamócám, miért nem voltál a felvételin? Mire én: Én ott voltam, a tanár úr nem volt. Hát hova mentél?
A gyógypedagógiai f?iskolára. De hát én nem oda küldtelek! Akkor mintha angyal szállt volna át a légen… Els? generációs pedagóguscsaládból j?ve nem is mertem ilyesmire gondolni. Onnantól kezdve mindenáron színész akartam lenni.

Kik voltak a mesterei?
Egyes számú tanárom, akinek köszönhetem, hogy szellemileg kinyíltam, Hegedüs Géza bácsi volt a színm?vészetin. Mindaz, amit otthonról kaptam, az ? drámatörténet-óráján ért bennem össze. Egyik legfontosabb útravalója, ami máig elkísér: a szívre nevelni kell, az agyra okítani, e kett? együtt a tanítás. Morál és bölcselet. Ma is ezt kellene követni. Szakmailag Major tanár úrtól kaptam a legtöbbet, rajongtunk az óráiért és a vele való munkáért. Ám igazi belobbantó mesterem Taub János volt, nála teljesedett ki a Major-tanítás. Kés?bb találkoztam még egy csodás emberrel, Anatolij Vasziljevvel, rajta keresztül ismerhettem meg az orosz színház mély, elemz?, szakrális lényegét.

Filmezni mikor és hogyan kezdett?
A két éve elhunyt Dömölky János vezetett be a filmezés rejtelmeibe. Kezd? színészként az Optimisták cím? ötrészes tévéfilmjében szerepelhettem, az a másfél év forgatás egy külön iskola volt nekem. Olyan alapokat tanított meg a filmezésben, amelyekb?l azóta is élek.
A legfontosabb filmemnek *A Hídembert* tartom. Ezt a filmet akkor is nézik majd, amikor én már rég nem leszek az él?k között

A Színm?vészeti F?iskola után évtizedeken keresztül a legkiválóbb társulatok tagja volt, melyek voltak a legmeghatározóbbak?
Két fontos színészi otthonom a régi Nemzeti és Kaposvár volt. Harmadévben már a Nemzetiben voltam, negyedévben Kaposváron, mindkett? az ország csodája volt. Aztán alapító tagja lettem a Katonának, majd a Radnóti kiteljesedésében is részt vettem Csámpival (Gáspár Sándor – a szerk.). Mégis azt hiszem, minden társulat közül a legfantasztikusabb színészi helyzetben a M?vész Színházban voltam Tör?csik Marika és Taub János vezetése alatt. Az egész társulat csodálatos volt, olyan legendás el?adásaink voltak, mint az Üvölt? szelek, A hazug, a Tartuffe vagy a Szerelem a Krímben. Ha az úgynevezett szakma nem veri szét, mennyi szép el?adásunk lehetett volna még…!

Hosszú évekig megállás nélkül filmezett. A filmezés vagy a színház áll a szívéhez közelebb?
Úgy vagyok ezzel, mint a szüleimmel: kit szeret jobban az ember, az édesanyját vagy az édesapját? Ugye jobb esetben mindkett?t egyformán.

Melyek a legkedvesebb filmjei?

A legfontosabb filmemnek A Hídembert tartom. Ki vagyok én, hogy Széchenyit alakíthattam? Ezt a filmet akkor is nézik majd, amikor én már rég nem leszek az él?k között. A legnézettebb filmjeim a *Csapd le csacsi!, a 6 : 3, A legényanya és a Hyppolit,* a legtöbb szakmai díjat elnyer? pedig az *Eldorádó*, amiért Beremányi Géza megkapta az európai Oscarnak számító Felix-díjat is. Talán a legjobb epizódszerepem Szabó István *Redl ezredes* cím? filmjében Schorm hadnagy volt. De akárhogy kutakodom is, mindig arra jutok, hogy a legkedvesebb számomra az els? Beremányi-film, *A tanítványok.* Azt ma sem tudnám másként csinálni.
Ma mindenhonnan azt harsogják: légy egyéniség. Holott nem egyéniséggé, hanem személyiséggé kellene válni

A teljes cikk a Mandiner hetilapban olvasható el IDE kattintva.
www.mandiner.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló